

Fillers

I det här tillståndet tillbringade vi kanske ett år. Ett år är ett sådant tidsförlopp som inte går att mäta. I ett år försökte vi fundera ut hur torgets stenläggning var ett språk vi borde lära oss. Det gick att ta upp stenarna, i ett år gjorde vi det, vände och la den jordiga sidan uppåt.

Den jordiga sidan uppåt som tidsbegrepp. Medan jorden torkade i solen
Lilla torget en planet och stenen torget i miniatyr, solen stenen upp och ner.

En tjej hade ställt upp ett bord och erbjöd fillers.
Med jordiga smutsiga barnsliga city-handflator
Inkapslade i latex handskar storlek 7
delade
Hon ut släta pannor
Gjorde bröd av vatten

Än så länge var det ingen som talade. Än så länge hade vi inget att säga till varandra, att öva på att möta varandras blickar gjorde ont och krävde långa pauser.

/

Att inte ha en rynka
Halvvägs mot apokalypsen
Måste kännas bra

Rynkfria och blåstrade
Det är ni som får dom första biljetterna ut i rymden
Priset varierar efter hudens friktion i luftrummet
/

I ett vaket drömtillstånd snuddade händer vid varandra, smektes graniten, bronzen, marmorn, den porösa gummin.

Orden står skrivna och det vi kan göra är att tyst upprepa dom. Det står du är byggd. Du är konstruerad. Att vara sammansatt som både en komplimang och en teknisk anvisning. Alla talare är stumma men deras kroppar bildar vindtunnlar, ekon studsar där. Talarna står på torget gjutna i sina fundament. Då och då uppdagas en gammal skiss som påvisar att talare si och så ska vändas 180 grader åt sydöst, vilket man då gör.

Talarna är stumma för att dom är skulpturer. Dom står i grupp på torget. Skulptureernas storlek är varierande och varierar, dom krymper och sväller

/känslan av att stå mittemot någon

Som har fillers
Fillers i hela ansiktet
Och allt är blankt och slätt
Och är vi lika gamla
Finns mina sänkor där under dina
Fillers som levande skulpturer under huden
Du är så blank framför mej/

Alla anvisningar har blåst bort, pamfletter, utskrifter, kallelser. Vi går på muskelminne, att det var idag vi skulle ses. Och ber muskelminnet transportera oss till vår offentliga plats. Skaka skuggan bakåt, att minnas är en kontinuitet. Hur slappa våra kroppar än är - det är muskelminnet som för oss framåt - så bildar många slappa kroppar en mur eller ett hav. Havet meandrar i en slapp bakåtgående dans. Tillslut hade dropparna anslutit sig och det var äntligen en annan kropp där när du lutade din slappa bakåt.

I ett vaket drömtillstånd snuddade händer vid varandra, smektes graniten, bronzen, marmorn, den porösa gummin.

/Det blanka i ditt ansikte
I det speglar jag mig

Är det blanka en vindruva, du har kunnat odla
i medelhavsklimat/

På torget är skulpturerna i offentlighet
På torget är sorgen bunden i sorlet
Sorlet behöver stoderna så att ljudet kan studsas
Så att vi kan sörja
Ett vanitasprojekt som är jorden

/En barista med fillers
I hennes kind speglar jag mig
Vill kolla om min eyeliner är ok.
På torget skulle vi mötas senare i en blandning av anonymitet och familjaritet.
Hon hade lånat ut sin blanka kind till mig
Va kristet
Hon hade lånat ut sin blanka kind till världen/

Vi fick överblick över torget med hjälp av fickspeglar. Skulpturerna minskade i storlek men ökade i antal. Allt var tyst och blänkte

Skulpturer ersattes av människor efterhand, ersattes av material som började närma sig mänskliga. I ett vaket drömtillstånd snuddade händer vid varandra, smektes graniten, bronzen, marmorn, den porösa gummin.

Till slut var skulpturerna små artefakter som vi kunde hålla i våra händer
Smeka och smeka
Älska dom för att dom va små

Ingen älskar en grotesk avgjutning
men den är svår att värja sig mot

/Allvarligt, Hörde en kvinna säga
Spray tan certifierad
Kan hon inte busa
Kan hon inte använda sig av en certifierad sprejare
Och skrubba först då sitter det bra
Några döda celler
Hamnar i avloppet, ren och nymålade svampar du ut på gatan såsom du
En gestalt vi inte ska ta för givet
Eller blanda ihop med olika skulpturer, som krymper och sväller i storlek

Det är en yta som jag tacksamt speglar mig i

Dom döda cellerna skapar en bakvänt landskap
Som vi kan trampa till en perfekt mark
Och stigar att följa,
som meandrar i samhället.

Det är dom där antika skulpturerna i Berlin som ställs ut så som dom såg ut i antiken
Med alla färger.

Inte vitt, det är ett avtvättat missförstånd. Men vi vet att vitt inte är nån färg och att vithetskritik är ett missförstånd, för alla vita har inte samma färg.
Alla vita marmorskulpturer har inte samma färg

Tur att alla material har olika färg i sitt naturliga tillstånd
Krymper och sväller
Varieras

I ett vaket drömtillstånd snuddade händer vid varandra, smektes graniten, bronzen, marmorn, den porösa gummin.

Vi stod upp i grupp en sensommarkväll

Om syrener kunde blommat

Men det var en annan mättad blomsterlukt i blå blå skymning som gjorde att alla stod prick still
Lukten blandade sig med färgen, en synestetisk föreläsning.

Ett mörknande med förhoppning. Eftersom de mörka timmarna är så få efter en sådan skymning
blir den ett lättjefullt avklingande skratt. Det mörka är tyst men varar bara sina få timmar. Vi stod
upp i grupp i mörker - det här var stunden för några av oss att börja tala. Det var ok att viska
och harkla och blunda och prata för under ögonen va det samma färg. Det var ett tandem där
en somnade och en höll sig vaken och övade på sitt tal.
En skymning svepte in oss i mörker.

Kropparna utförde handgester, de som var tysta förde sin sensommarblå arm i en svepande
rörelse över den talandes tal. Överstrykningsgesten markerade saker vi skulle komma ihåg i
dagsljus, när det inte var lika lätt att säga du och nej och hej och vi och oss och vi som kollektiv.
Den talandes tal i mörkret var ett schampo för lilla själen
Lilla tysta själen som hade ont i tungan
Lutade sig mot en stenstod och undrade över kroppens potential att övergå i andra material.
Och kunna få fortsätta vara tyst. Vara lilla mossen, lilla barken
Snart var det skymning igen, tidevarvet var som vanligt och gången puttade fram den lilla
människan, i sin långsamma promenad i den här pekoralen

/fillerspoesi

Ett skrynkligt päron med etiketten OPERA, så som livet känns

/